

Des d'olot

JOAN CAPDEVILA

Els assassinats a trets de rifle de quatre persones i els assassinats d'un nombre indefinit de residents de La Caritat han trasbalsat la ciutat d'Olot i els olotins ens hem sentit desorientats, decebuts, frustrats i ferits.

De cop i volta hem passat a ser voyeurs de les desgràcies alienes que passaven fora d'aquestes contrades i aquest paisatge poètic a ser el centre d'atenció i objecte de la morbositat, l'especulació i malaltissa a causa de les accions

de dues persones, dos individus.

Hem perdut la falsa innocència de ser diferents ("Com a Olot enlloc"): Ens han fet passar de viure en un espai dissenyat i dirigit des dels despatxos oficials a cop de decrets i pla especial, que es trobava fora del circuit morbós i groguenc de les càmeres i els mitjans de comunicació, a ser un lloc pervers i maligne.

De cop i volta hem vist que aquí passa el mateix que ha passat i passarà a qualsevol punt del "primer" món on qui té una arma la pot fer servir per matar persones i qui ha de cuidar persones es considera amb dret a disposar sobre la seva vida. I aquests assassins són dels "nostres", són nascuts i amb arrels aquí des de fa generacions. No són cap d'aquell immigrants a qui uns quants demagogs irresponsables atribueixen tots els mals, i als qui ara podem atribuir la responsabilitat d'aquest crims. Ells, els altres olotins, no tenen aquesta cultura. Encara no hem digerit aquest despertar confrontats amb la violència pura i simple al costat de casa, amb el mal que ha rebut aquella persona que coneixem directament o que coneixem algú que la coneix, que n'és amic o parent. No el podem reprimir ni retornar al somni daurat de l'aïllament fictici.

Ara haurem de veure com es vesteix el mite de ciutat negra i plena d'assassins sota la direcció de periodistes i contertulians que necessiten parlar o escriure, per la necessitat de emplenar el temps, les pantalles i els espais impresos. Haurem d'empassar-nos el tractament mediàtic dels mitjans per subministrar teca als voyeurs d'arreu, dels quals nosaltres mateixos formem part, i afrontar la temptació de ser protagonistes efímers i durant uns segons contestant els requeriments (vostè els coneixia?) de periodistes a preu fet, que només gravaran sense escoltar.

És cert que aquests crims han fet explotar l'estadística de l'espai geogràfic i ciutadà d'Olot, posant-nos dins el grup de les primeres ciutats en índex de criminalitat, però l'estadística està condicionada per uns paràmetres i aquests paràmetres s'han de determinar dins de la societat globalitzada.

Si Olot fos dins del cinturó de Barcelona, la peculiaritat olotina quedaria difuminada dins de l'entorn metropolità i la llegenda negra específica tindria poques probabilitats de prosperar. En un món de tarots, astrologies i braçalets

miraculosos, la irracionalitat és el millor abric de la inseguretat i és més fàcil creure en tot allò que fa por que no fer treballar el cervell i la raó. S'accepten imatges, paraules, expressions encara que aquestes no tinguin cap contingut (això ja ho practicava Lovecraft).

El reconeixement dels simples i terribles fets ha de ser suficient per no entrar en el joc i acceptar que ens considerin i ens considerem víctimes, botxins ni de creure que nosaltres continuem essent diferents però en "macabre".

El que ha passat a Olot, obra de dues persones, no té ni causa, ni origen, ni condicionament en les possibles peculiaritats de l'entorn i la societat olotina. Ha passat perquè Olot està dins del món consumista influenciat per una cultura massificada i simplificada, sense ètica. La majoria de nosaltres, igual que arreu en el país, manté els principis generals de la convivència, no perquè estiguin sancionats penalment sinó perquè són la base de la convivència i tots som necessaris, tots tenim tots els drets i ningú pot decidir sobre els altres. Els crims no ens han canviat, ens han de fer despertar.

Font del document:

<http://www.diaridegirona.cat/comarques/2010/12/21/dolot/453646.html>